

9 Ιουνίου 2014

«.....φοβάμαι με τους πιστούς που θα γεμίσουν...»! - του π. Αντωνίου Χρήστου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Σήμερα Κυριακή της Πεντηκοστής και αύριο του Αγίου Πνεύματος, η Εκκλησία μας εορτάζει επίσημα την γενέθλιο ημέρα της (αν και πολλοί έχουν αντίρρηση γι' αυτό και την τοποθετούν πιο πριν, όταν ο Αναστημένος Χριστός πέμπει το Άγιο Πνεύμα στους μαθητές) , με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, ως πύρινες γλώσσες στις κεφαλές των μαθητών.

Ο Παράκλητος είναι το Φως και η έκφραση της ενότητας της Εκκλησίας, ο οποίος οδηγεί , συνέχει και διατηρεί την Εκκλησία μας, στην ιστορική της πορεία μέχρι την συντέλεια του κόσμου και την δεύτερη, θριαμβευτική αυτή τη φορά, έλευση του Χριστού μας.

Πολλά κηρύγματα, ακούγονται γι αυτό το γεγονός, κυρίως πανηγυρικά, για την ημέρα και όχι άδικα, αλλά τι γίνεται όταν στη πράξη το Άγιο Πνεύμα φυγαδεύεται με τις δικές μας επιλογές και τις ιδιωτικές θεολογίες μας;

Τι εννοώ θα εξηγήσω αμέσως, από το γεγονός που μου συνέβη σήμερα στο χώρο του Κοιμητηρίου που είχα υπηρεσία μετά την Θ. Λειτουργία και τον Εσπερινό της Γουγκλίσιας.

Πριν αναφερθώ στο κατεξοχήν γεγονός, να θυμίσω κάτι που είχε πει ο μακαριστός π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, κάτι που προσωπικά όσο προχωρώ τα χρόνια μου μέσα στο ράσο, τόσο πιο πολύ συμφωνώ και το προσυπογράφω :

«*Δεν ανησυχώ ότι θα αδειάσουν οι Εκκλησίες μας... ανησυχώ με τι πιστούς θα γεμίσουν...»* Αυτό είναι σημαντικό γενικότερα, αλλά και ειδικότερα για το περιστατικό που σας αναφέρω :

Σε ένα μνήμα λοιπόν με φωνάζει μία οικογένεια γύρω στα 6-7 πρόσωπα, για να κάνω Τρισάγιο στον συγγενή τους, που συμπλήρωνε 6 μήνες από την κοίμησή του.

Την ώρα που πλησίαζα για να το τελέσω, ένας από τους συγγενείς (10 μέτρα περίπου, πριν φτάσω στο τάφο) μου λέει χαμηλόφωνα :

- Θέλω να σας παρακαλέσω για κάτι...
- Παρακαλώ απαντώ τι θα θέλατε;
- Ξέρετε, αυτό που λέτε στο τέλος για τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, να μη το πείτε...!
- Γιατί λέω να μη το πω;
- Γιατί είμαστε πιστοί Ορθόδοξοι Χριστιανοί και είμαστε Έλληνες και όχι Εβραίοι, για να τα λέμε αυτά...!
- Μα αυτά τα λέμε με πνευματική έννοια και όχι για θέμα καταγωγής...
- Δεν θα κάνουμε διάλογο τώρα, αν θέλετε, υλοποιείτε αυτή μου την παράκληση.
- Είμαι Ορθόδοξος Ιερέας και τα λέω όλα, όσα έχουν θεσπίσει οι πατέρες της Εκκλησίας να λέμε, δεν μπορούμε να αυτοσχεδιάζουμε και να

βγάζουμε έξω ότι θέλει ο κάθε ένας, αν επιμένετε , καλύτερα να μην έρθω να σταματήσω εδώ.....δεν το λέω εκβιαστικά, το λέω με πολύ αγάπη, άλλωστε αν τα βγάλουμε, ακυρώνουμε τον ίδιο τον Χριστό, αυτός δεν μίλησε στη παραβολή του φτωχού Λαζάρου, ότι καθόταν στους κόλπους του Αβραάμ;

- Καλά ελάτε, αλλά εγώ δεν συμφωνώ...
 - Αν δεν συμφωνείτε να το κάνετε γραπτό στην Ιερά Σύνοδο και αν αυτή πει να τα βγάλουμε αυτά, τότε βεβαίως θα κάνουμε ότι μας πει...
 - Α μου αρέσει αυτό που μου λέτε, να με κατευθύνετε...και θα το πράξω..
- Αυτά είπαμε..και έφτασα στο Τάφο, ξεκίνησα το τρισάγιο και έφτασα στο σημείο εκείνο, όταν είπα τα ονόματα των προπατόρων αυτός πετάχτηκε και με φωνή που προσπάθησε να με καλύψει λέει :

ΌΧΙ!!! ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΩ! ΤΟ ΑΚΥΡΩΝΩ ΕΓΩ ΑΥΤΟ...!!!

Με ψυχραιμία, λες και περίμενα την αντίδρασή του γύρισα προς το μέρος του και είπα :

Καλά, εσείς ακυρώστε ότι θέλετε.... με ύφος αυστηρό και κάπως απογοήτευσης...και συνέχισα σαν να μην είχε συμβεί τίποτα...!

Τότε δύο συγγενείς του κυρίου που αντιδρούσε από τα αριστερά μου, είπαν μεταξύ τους χαμηλόφωνα «Καλά δεν ξανακάνουμε τρισάγιο ρεζίλι μας έχει κάνει..»

Τελείωσε το τρισάγιο και αποχώρησα επίτηδες για να μη συνεχίσει άλλο η αρνητική και η μη ευχάριστη αυτή κατάσταση.

Θα μπορούσε κάποιος εύκολα να πει, ότι ο κύριος είναι θύμα της άγνοιας, του εθνικισμού και της ευθύνης της δικής μας των κληρικών, που πρέπει να κατηχούν το λαό. Ίσως και να είναι και αυτό, όμως στη σύντομη συζήτηση που είχαμε και ενώ δεν είχε επιχειρήματα να αντικρούσει, απλά προσπαθούσε να επιβάλλει απλά το δικό του, γι αυτό δεν είναι θέμα κατήχησης, είναι κατά τη γνώμη μου, θέμα έλλειψης ταπείνωσης, υπακοής και εμπιστοσύνης στην Εκκλησία.

Είναι η αλήθεια η Εκκλησία και δεν μπορεί να σφάλει και πολύ περισσότερο ο κάθε εγώ ...να θέλω να την διορθώσω!

Φυσικά αυτά τα φαινόμενα είναι γνωστά στην Εκκλησία αιώνες τώρα. Γνωρίζουμε από τις σπουδές μας, για τον Μαρκίωνα και τον Κανόνα του, ο οποίος είχε προσπαθήσει να αποβάλλει οτιδήποτε παρέπεμπε στην Παλαιά Διαθήκη και στον ιουδαϊσμό και είχε κρατήσει τα βιβλία τα οποία είχαν περισσότερο ελληνικές επιρροές. Όλα αυτά όμως τον 2ο αιώνα μ. Χ., όταν είσαι στον 21ο αιώνα και επαναφέρεις ζητήματα τα οποία έχουν λυθεί εδώ και αιώνες και έχει καταδικαστεί ο Εθνικοφυλετισμός τον 19ο αιώνα και εμείς τα συνεχίζουμε ...τότε καταλαβαίνει κανείς ότι το Άγιο Πνεύμα υπάρχει στη ζωή της Εκκλησίας, αλλά όχι μαγικά, πρέπει εμείς να είμαστε δεκτικοί της Χάρης

Του. Με ιδιωτικές θεολογίες και πνευματική ακαταστασία, φυγαδεύεται το Άγιο Πνεύμα.

Σας ευχαριστώ για την ανάγνωση αυτών των γραμμών...

π. Αντώνιος Χρήστου